

Derde rk-kerksluiting in twaalf jaar tijd: 'Pijnlijk en confronterend'

Soester katholieke kerk moet terug naar de bron

Opnieuw gaat in Soest een katholieke kerk dicht. De Joanneskerk sloot in 2008, de Mariakerk in 2009 en begin 2021 volgt de H. Familiekerk in Soest-Zuid. En dan rest in het katholieke bolwerk Soest alleen nog de Petrus en Pauluskerk. Het stemt droef, erkent parochievicaris Mauricio Meneses. „Het is een pijnlijke situatie. Confronterend ook. We moeten oog hebben voor de realiteit, maar er is ook altijd hoop.”

„Geluk is de kunst om een boeket te maken van de bloemen waar je bij kan”, zegt de zes jaar geleden als missionaris uit Colombia naar Nederland gekomen pastor Mauricio. Minder poëtisch verwoord: je moet er het beste van maken en niet blijven treuren over de dingen die je op dit moment niet hebt. „Ik ben realistisch, maar niet pessimistisch. De kerk heeft altijd periodes van groei en periodes van krimp afgewisseld. Denk aan hier in Nederland de tijd van huiskerken en schuilkerken. En vergeet ook niet: het gaat niet om gebouwen, het gaat om de levende stenen in de

kerkgemeenschap. Daar zijn we voor. Dat is onze opdracht.” De sluiting van de Familiekerk komt niet onverwacht. Het aantal kerkgangers loopt al jaren terug, het aantal vrijwilligers ook, de vrijwilligers die er zijn worden een dagje ouder en er is geen geld meer om twee gebouwen te onderhouden. Dus toen half augustus het slechte nieuws werd verteld in de kerk in Soest-Zuid kon niemand echt verrast zijn.

„Maar iedereen was wel heel stil. Het is ook gewoon heel pijnlijk. In die kerk zit een deel van het leven van de mensen. Ze zijn er getrouwd, hun kind is er gedoopt, ze hebben er afscheid genomen van hun geliefden. Natuurlijk doet het dan pijn. Sommigen zijn ook boos. Maar er is geen schuldige aan te wijzen, het is een logisch gevolg van de wereld die steeds gesecculariseerd wordt.” En gedeelde smart is halve smart: ook protestants Soest sluit kerken.

In 2006 fuseerden de vier Soester katholieke kerken tot één Willibrordparochie, die op zijn beurt in 2011 alweer opging in de regionale Martha en Maria-parochie. „We

hebben veertien locaties, van Bilthoven en Maartensdijk tot aan Baarn en Eemnes, met ons parochiecentrum hier bij de Petrus en Pauluskerk in Soest. Als pastoraal team wil je een herder zijn, maar met al die locaties zijn we soms meer her en der”, grapt pastor Mauricio. Ook het gegeven dat de eerste man van de parochie - pastoor Joachim Skiba - uit Polen afkomstig is en de tweede man - parochievicaris Mauricio Meneses - als missionaris uit Colombia is ingevlogen zegt wel iets. „Maar”, aldus de immer positieve pastor Mauricio, „het laat ook zien dat we als kerk een universele familie zijn.”

Gemeenschap opbouwen

Het streven van het pastoraal team is om alle Soester katholieken zich straks thuis te laten voelen in de Petrus en Pauluskerk en het eraan gelegen parochiecentrum De Sleutel. „We vormen een team met mensen uit alle van oorsprong vier Soester katholieke kerken. Hoe vormen we één gemeenschap? Hoe doen we het met de vieringen, met de kosters, met de liturgie, met de

Service Infomatieavond

Dinsdagavond 15 september is er om acht uur in de H. Familiekerk aan de Willibrordusstraat een informatiebijeenkomst over de voorgenomen kerksluiting. Er wordt daar onder meer gesproken over de overgang naar één kerk in Soest en over de herbestemming van de Familiekerk. Belangstellenden dienen zich van tevoren aan te melden bij het parochiesecretariaat.

• Geluk is de kunst om een boeket te maken van de bloemen waar je bij kan •

vrijwilligers, dat zijn vragen die we gaan beantwoorden. We zorgen ervoor dat iedereen zich hier thuis gaat voelen. Kijk, dat er in twaalf jaar tijd drie van de vier kerken dicht gaan is pijnlijk, maar tegelijk biedt het ook kansen. We moeten terug naar de bron van het geloof: het opbouwen van een gemeenschap. Dus dat gaan we doen. Eerst

De sluiting van de H. Familiekerk in Soest-Zuid doet pijn, vindt pastor Mauricio. Hij vindt de kerk qua gebouw verreweg de mooiste. FOTO'S STUDIO KASTERMANS

het huis op orde, daarna weer kijken hoe we bijvoorbeeld jongeren en gezinnen kunnen bereiken."

Het opbouwen van een geloofsgemeenschap is in zekere zin precies waar Mauricio Menenses voor is opgeleid: missionaris. „Ik heb

gestudeerd en toen kwam de vraag of ik missiewerk wilde doen. Ja, dat leek me wel wat. Maar ik dacht toen zelf eigenlijk aan ergens in Colombia, in het zuiden van het land of zo. Toen kwam de bisschop op een gegeven moment met de

vraag of ik naar het buitenland wilde. Nou, dat wilde ik wel. Maar dan wel naar een land met een romaanse taal, zei ik er wel bij. Het werd dus Nederland, haha." Zes jaar geleden landde pastor Mauricio in Nederland, zonder ook maar één woord van de taal te spreken. Inmiddels spreekt hij het vloeiend en voelt hij zich hier helemaal thuis. En dat is geen vanzelfsprekendheid. „Ik kwam hier met drie andere missionarissen uit Colombia. Die andere drie zijn allemaal weer terug, die konden hier niet wennen."

Als kerk veel mooier

Sluiting van de Petrus en Pauluskerk en doorgaan met de Familiekerk is geen seconde aan de orde geweest binnen de parochie. „Hier bij de Petrus en Pauluskerk is ons parochiecentrum, dus nee, dat was geen optie. Het is wel jammer hoor. Als het zou kunnen zou ik de Familiekerk oppakken en hier op de plek van de Petrus en Pauluskerk neerzetten, want als kerkgebouw is hij natuurlijk veel mooier. De oorspronkelijke Petrus en Pauluskerk is grotendeels gesloopt en

vervangen door nieuwbouw, alleen de oude gevel staat er nog. De Familiekerk is veel meer een echte kerk, met een schip, en prachtige schilderijen van Stokhof de Jong." Pastor Mauricio weet nog niet wat er met het af te stoten kerkgebouw gaat gebeuren. „We wachten nog op het officiële decreet van de bisschop om de kerk te sluiten. Maar er hebben al diverse makelaars belangstelling getoond, en er is toevallig ook een groep mensen in de wijk die iets zoeken. Een geloofsgemeenschap denk ik, maar ik weet er het fijne nog niet van."

Mauricio Menenses houdt ondanks de nieuwe kerksluiting vertrouwen in een vitale katholieke kerk met toekomst. „Mijn agenda staat vol met bruiloften en doopdiensten. Volgende week drie achter elkaar. Geen idee of die mensen daarna ook nog naar de kerk blijven komen of dat ze alleen voor die ene plechtigheid komen, maar blijkbaar hechten ze toch wel waarde aan de kerk. Diep van binnen zit dat er dus nog wel in."

Eric Lorier